

Sväté prijímanie na ruku nie je vhodné

vdp. Ľubomír Urbančok

6. mája 2020 ✝ Cirkev ✝ Eucharistia

To nie sú slová autora článku, lež **sv. Pavla VI.**, v inštrukcii *Memoriale Domini*, ktorou zmienený pápež usmernil v Cirkvi rozdávanie svätého prijímania na ruku, ktoré bolo zavedené bez akéhokoľvek dovolenia Cirkvi. Táto inštrukcia z 29. mája 1969 je dodnes platnou inštrukciou, podľa ktorej je potrebné konať vo veci tzv. prijímania na ruku.

Niekoľko rokov po II. Vatikánskom koncile biskupi Nemecka, Holandska, Belgicka i Francúzska v neposlušnosti Apoštolskej stolici zaviedli prijímanie na ruku, čo sa definuje ako liturgické zneužitie (*Memoriale Domini*, EV3, 1274). Takéto kroky spolu so známym Holandským katechizmom, ktorý obsahoval mnohé vieroučné bludy vyvolali veľké obavy pápeža Pavla VI.

Takéto snahy nasledovali už v roku 1965, keď komisia kardinálov tzv. Consilium napísalo kardinálovi Bernardovi Alfrinkovi: „Nech sa zachová tradičný spôsob svätého prijímania“. Pavol VI. skrze list štátneho sekretariátu z 3. júna 1968 píše: „Jeho Svätosť považuje za potrebné apelovať na zodpovednosť biskupov, aby vhodnými predpismi predišli neprijemnostiam a usmernili rozšírenie tejto praktiky, ktorá sama o sebe nie je proti náuke, no je to praktika veľmi diskutabilná a nebezpečná“ (Anibale Bugnini, *La riforma Liturgica*, str. 621-622). Pápež bol následne nútený konať a tak vec konzultoval s biskupským zborom po celom svete, ktorý následne hlasoval o súhlase, či nesúhlase s prijímaním na ruku. Hlasovalo 2136 biskupov. Súhlasilo 567, proti bolo 1233, s istou podmienkou súhlasilo 315. Aby Pavol VI. zachránil vzniknutú situáciu vydal zmienenú Inštrukciu.

Kľúčovými sú nasledovné pasáže:

“S vývojom čias a postupným prehlbovaním pravdy o eucharistickom tajomstve a jej účinkoch a prítomnosti Krista v nej, zjednotiac sa so zmyslom úcty tejto najsvätejšej Sviatosti a pocitom pokory s akou je potrebné k nej pristupovať, je v Cirkvi postupne zavedený zvyk, že je to vysluhovateľ samotný, kto kladie kus konsekrovaného chleba na jazyk prijímajúcich. Tento spôsob rozdávania svätého prijímania, ktorý má na zreteli aktuálnu a zložitú situáciu Cirkvi, je potrebné bez akýchkoľvek pochybností zachovať, nielen preto, že sa opiera a znamená niekoľko stáročí trvajúcu tradíciu, ale zvlášť preto pretože vyjadruje a znamená úctivý postoj veriacich voči svätej Eucharistii (...) Táto úcta nie je cieľom sama osebe ale znamená, že tu sa nejedná o akýkoľvek pokrm, či nápoj, ale o spoločenstvo tela a krvi Pána (....) **Okrem iného touto už tradičnou formou je lepšie zabezpečené rozdávanie s úctou, ktoré je náležité a dostatočne hodné prijímania, zároveň sa tak predchádza nebezpečeniu profanácie (...)** **Ak necháš stratiť nejaký kúsok, je to akoby si stratil jednu zo svojich končatín.**” (*Memoriale Domini* EV 3, 1276-1278)

“Berúc ohľad na situáciu a pozorovania tých ktorých Duch svätý ustanovil ako biskupov, aby riadil jednotlivé Cirkvi, skrze dôležitosť tejto záležitosti a vážnosti použitých argumentov, Najvyšší veľkňaz

nepovažoval za vhodné zmeniť tradičný spôsob akým sa veriacim vysluhuje sväté prijímanie. **Preto Apoštolská stolica vrelo vyzýva biskupov, kňazov a veriacich, aby s veľkou láskou a vernosťou zachovávali tradičnú disciplínu**, týmto ju ešte raz potvrdzujeme, nech majú na zreteli, úsudok veľkej časti biskupského zboru katolíckej Cirkvi, súčasnú zaužívanú formu liturgie a dobro, ktoré je spoločné celej Cirkvi.

(Memoriale Domini EV 3, 1279-1281)

Inštrukcia taktiež zdôrazňuje, že aj tam, kde sa zaviedla možnosť prijímania na ruku, je **vždy možné prijímanie na jazyk**. (Memoriale Domini, EV 3, 1285)

Kde sa zavedie prijímanie na ruku, je potrebné aby tomu predchádzala patričná katechéza, aby veriaci pochopili jasný význam takéhoto gesta, vysvetľujúc im, že viera Cirkvi v reálnu prítomnosť je nemenná.

(Memoriale Domini ,EV 3,1286)

Podľa stále platnej a už citovanej Inštrukcie, tie biskupské konferencie, ktoré odhlasovali svoj súhlas so svätým prijímaním na ruku, majú o tom informovať Apoštolskú Stolicu, ktorá následne rozhodne o udelení, alebo neudelení výnimky zo zákona, keďže za zákon sa považuje, **že sväté prijímanie na jazyk je riadnym spôsobom prijímania Eucharistie v katolíckej Cirkvi**. Udenie povolenia prijímania na ruku v duchu toho, čo napísal Pavol VI., znamená jednoducho výnimku a v žiadnom prípade sa nejedná o nariadenie, či pravidlo.

Taliansky odborník na cirkevné právo, Federico Bortoli vo svojej knihe o prijímaní na ruku uvádza, že vzhľadom na dokument Memoriale Domini sú kompetencie biskupskej konferencie obmedzené na udeľovanie všeobecných dekrétov, len v materii o ktorej hovorí všeobecné právo, alebo v prípade, že na to existuje špeciálny mandát Apoštolskej stolice v zmysle kánona 455. **Podľa zmieneného dokumentu je teda naďalej právom každého biskupa rozhodnúť o praxi vo svojej diecéze, napriek rozhodnutiu biskupskej konferencie**. Emblematický je prípad podpredsedu Argentínskej biskupskej konferencie Mons. José Luisa Mollaghana, ktorý napriek rozhodnutiu zo 16. júla 1996 o dovoľení prijímania na ruku v Argentíne, rozhodol po porade so svojimi kňazmi, že v jeho diecéze takéto prijímanie dovoľené nebude, čo následne vydal aj dekrétom. Ako to už býva, bol obvinený z obľúbeného zločinu neposlušnosti a narúšania cirkevného spoločenstva medzi biskupmi.

Biskup Mollaghan sa následne obrátil na Kongregáciu pre náuku viery, ktorej sa opýtal na danú situáciu, či sa jedná naozaj o neposlušnosť z jeho strany. Mons. Tarcisio Bertone, sekretár Kongregácie mu odpísal, **že to nie je v žiadnom prípade neposlušnosť a že dokonca Inštrukciu Memoriale Domini aplikoval veľmi správne**.

Je paradoxné, že aj dnes na Slovensku sa niektoré kruhy Cirkvi snažia obviňovať tých, ktorí nesúhlasia s prijímaním na ruku obľúbeným deliktom neposlušnosti k Cirkevnej autorite. Avšak z uvedeného textu je jasné, že sa tu o žiadnu neposlušnosť nejedná. Pozorný čitateľ pochopí, že uverejnený text konferencie biskupov, v ktorom sa hovorí o prijímaní na ruku je dokumentom hygienika a nie otcov biskupov a teda, **že sa jedná o zásah štátu do práva slobodného kultu**.

Naši otcovia biskupi vždy preukazovali poslušnosť Cirkvi i Svätému Otcovi. Keďže podľa toho, čo je známe, Konferencia biskupov Slovenska nepožiadala Apoštolskú Stolicu o udelenie výnimky udeľovania prijímania

na ruku, tak takú výnimku nemohla ani dostať, ani ju nariadiť. Zatiaľ bolo uvedené len to, že o ňom hlasovala. Alebo dotyční zástancovia prijímania na ruku chcú vyhlásiť našich biskupov za neposlušných Vatikánu a stále platnej Inštrukcii sv. Pavla VI.?

Podporte petíciu: <https://www.reaguj.sk/synovska-prosba-biskupom-nepodavajte-eucharistiu-do-ruk-,95,k.html>

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/svate-prijimanie-na-ruku-nie-je-vhodne/>